

מ"ת 7401/01/14 - מדינת ישראל נגד פרח בני פדל (עציר)

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 7401-01-14 מדינת ישראל נ' בני פדל(עציר)
תיק חיצוני: 1492913/____

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	פרח בני פדל (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, פריצה לרכב בצוותא, שתי עבירות של חבלה ברכב בצוותא, והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

על פי הנטען באישום הראשון בכתב האישום, התפרץ המשיב ביום 30.12.13 יחד עם אחר לשני רכבים מסוג הונדה ופולקסווגן השייכים למתלוננים, אשר חנו בחניון בפ"ת, ע"י כך ששברו חלון אחורי קטן של כל רכב, בכוונה לבצע גניבה. שוטרים הגיעו למקום והבחינו במשיב יוצא מאחד הרכבים, כרזו לו לעצור, אך המשיב נמלט מהשוטרים לבניין נטוש ונתפס לאחר סריקות.

על פי הנטען באישום השני בכתב האישום, פרץ הנאשם בליל ה-28.11.13 יחד עם אחר לרכב מסוג חיפושית השייך למתלוננת אשר חנה בפ"ת, השניים קרעו את חוטי המתנע והניעו את הרכב, גנבו את הרכב ונסעו עמו מהמקום. לאחר מכן, המשיב והאחר נמלטו מהרכב, עקב חשדם שהמשטרה דולקת אחריהם, ונטשו אותו בכביש 5.

הסניגורית טענה לגבי עוצמת הראיות לכאורה וכיוצא מכך, ביקשה לשחרר את המשיב בערבויות כספיות שיבטיחו התייצבותו.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה אני קובעת כדלקמן:

הראיות לכאורה באישום הראשון מבוססות על עדויות המתלוננים, דו"חות השוטרים שזיהו את המשיב יוצא מהרכב הפרוץ ולאחר מכן איתרו אותו בבניין הנטוש, הימצאות ט"א של המשיב על רכב ההונדה שנפרץ (בחלון האחורי שנפרץ, מבחוץ) ותפיסת המשיב בכף לאחר מרדף. בנוסף, המשיב בחקירתו קשר עצמו לעבירות נשוא האישום הראשון ומסר כי אדם מסוים "הזמין" ממנו מכשירי רדיו טייפ, שותפו בשם ראסם הוא זה ששבר את חלונות הרכבים ותפקידו היה להוציא את מכשירי הרדיו מתוך הרכבים הפרוצים. אישר כי ברח מהשוטרים שכרזו לו לעצור.

באישום השני מבוססות הראיות לכאורה על הודעת מיופה כח בעל הרכב, עדות נציג איתוראן על נסיעת הרכב הגנוב בכביש והימלטות שניים ממנו, על מציאת ט"א של המשיב על רכב החיפושית שנגנב (בחלון הקדמי שמאלי, מבחוץ). בחקירתו מסר המשיב כי עמד בכביש גהה ולא היה לו כסף לחזור הביתה ואז הגיע אליו אדם המוכר לו בשם עודאי וכשהמשיב אמר לו שמבקש לנסוע הביתה הלך וחזר עם רכב חיפושית, ואז עלה המשיב ב"טרמפ" לרכב הגנוב בידיעה כי הוא גנוב. הוא אישר כי השניים נמלטו מהרכב ונטשו אותו בכביש מאחר שחששו מהמשטרה. מדובר בגרסה תמוהה, בלתי סבירה על פניה ואין בה כדי להקים ספק סביר הפועל כנגד המסקנה הנובעת מהימצאות טביעת אצבעו של המשיב על **החלון הקדמי שמאלי** של הרכב הגנוב, אשר מסבכת את המשיב בגניבת הרכב ואינה עולה בקנה אחד עם גרסתו לפיה עלה כנוסע.

מדובר בעבירות חמורות המסכנות הן את רכושו של הציבור והן את בטחון המשתמשים בדרך, החשופים לנהיגה פזיזה ומסוכנת של גנבי הרכב, באשר בנהיגת רכב גנוב גלום סיכון אינהרנטי להיקלעות למצבי בריחה ומרדף משטרתי, המעצימים את הסיכון התעבורתי. גם החשש להימלטות מהדין נוסע במקרה זה לא רק מהיותו של המשיב תושב הרש"פ אלא גם מהתנהגותו הבורחנית נשוא האישום הראשון והשני, ומעברו הפלילי.

למשיב עבר פלילי של שלוש עבירות על חוק הכניסה לישראל ושתי עבירות של הפרעה לשוטר, מהשנים 2010-2013. מסוכנותו נלמדת מהראיות לכאורה והיא אינה ניתנת לאיזון באורח סביר ע"י ערבויות כספיות, שכן אין באלה כדי למנוע כניסתו החוזרת של המשיב לישראל למטרת ביצוע עבירות רכוש ובמהלכן, לסכן גם חיי אדם.

אני ערה לקיומן של החלטות סותרות בשאלת שחרורם של שוהים בלתי חוקיים שביצעו בישראל עבירות רכוש חמורות ועבירות נלוות כגון הפרעה לשוטר. הסניגורית המלומדת הציגה לעיוני פסיקה בה שוחררו נאשמים כאלה בערבויות כספיות. קיימות כידוע גם החלטות הפוכות.

דעתי היא, כאמור, כי בערבויות כספיות או בהבטחות ערטילאיות של המשפחה לשמור שלא יצא מכפרו ברש"פ, אין כדי לאיין את המסוכנות, ועל כן משמעות החלטת שחרור היא חשיפת ציבור האזרחים לסיכונים חמורים נוספים מאותו משיב, וזאת מעבר לחשש להימלטות מהדין, שאותו ניתן לאיין באורח סביר ע"י השתת ערבויות כספיות גבוהות.

לפיכך אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ד, 04 פברואר 2014, במעמד

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הצדדים.